

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1997/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg«

KOM(2006) 514 endelig

(2007/C 175/07)

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 21. september 2006 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede Jorge Pegado Liz til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 3. maj 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 436. plenarforsamling den 30. og 31. maj 2007, mødet den 30. maj 2007, følgende udtalelse med 61 stemmer for og 4 hverken for eller imod:

1. Sammenfatning

1.1 Med nærværende meddelelse om gennemførelsen af direktiv 1997/7/EF indleder Kommissionen — ud over at informere Rådet, Europa-Parlamentet og EØSU om resultaterne af gennemførelsen og anvendelsen af direktivet — en offentlig høring af de berørte parter for at indhente deres synspunkter. Det er dog ikke dens hensigt at fremlægge forslag til revision af direktivet, før der er foretaget en mere omfattende analyse af EU's forbrugerlovgivning.

1.2 EØSU noterer sig den forsinkede fremlæggelse af denne meddelelse i forhold til de i direktivet fastsatte frister, men værdsætter Kommissionens initiativ og er enig i en stor del af dens bemærkninger, hvoraf mange allerede er blevet fremført i EØSU's egne udtalelser; dette gælder især bemærkningerne om direktivforslagene om fjernsalg generelt og i særdeleshed om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og behovet for at gøre ordningen forenelig med andre retlige instrumenter, der er blevet indført senere, undertiden uden den nødvendige koordination og sammenkædning.

1.3 EØSU er dog af den opfattelse, at det ville være en fordel allerede nu at revidere dette direktiv samtidigt med direktiverne om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og visse aspekter af e-handel uden at afvente afslutningen af arbejdet med revisionen af EU's regelværk om forbrugeraftaler, for at gøre de mange spredte regler lettere tilgængelige og forståelige.

1.4 Derfor opfordrer EØSU Kommissionen til at foretage en detaljeret analyse af de besvarelser, den modtager som led i høringen, som bør suppleres med pålidelige statistiske data om anvendelsesområdet og omfanget af fjernsalg i det indre marked fulgt op af en offentlig høring af de berørte parter.

1.5 EØSU støtter de fleste af Kommissionens forslag om en bedre formulering og opbygning af direktivet, men understreger ligesom i tidligere udtalelser, at indsatsen ikke blot bør rettes

mod relationerne mellem erhvervsdrivende og forbrugere, og at man ville vinde meget ved at ændre dets anvendelsesområde, så det på grundlæggende punkter bliver sammenfaldende med anvendelsesområdet for direktivet om e-handel.

1.6 EØSU er ikke enig med Kommissionen i dens vurdering af følgerne af anvendelsen af minimumsbestemmelserne, som efter EØSU's mening ikke er grunden til de vanskeligheder, der ganske rigtigt har været med gennemførelsen af direktivet, men det afviser på den anden side ikke muligheden for at gå i retning af en total harmonisering via en forordning, forudsat at der sikres et højere forbrugerbeskyttelsesniveau.

1.7 For at bidrage til en grundig revision af bestemmelserne om fjernsalg fremsætter EØSU en række specifikke henstillinger, som det mener bør tages under overvejelse på det nuværende stade i udviklingen af det indre marked for at fremme forbrugernes sikkerhed og tillid ved at sikre dem en beskyttelse ved denne form for transaktioner svarende til den, forbrugerne med rette nyder i forbindelse med handelsaftaler, der indgås ved personlig fremmøde.

1.8 EØSU understreger også nødvendigheden af at lægge vægt på effektiv information af de kontraherende parter, især de mindre oplyste, ledsaget af et effektivt sanktionssystem for praksis, som krænker den fastlagte retsordning.

2. Resumé af Kommissionens meddelelse

2.1 Med meddelelsen om gennemførelsen af direktiv 1997/7/EF af 20. maj 1997 (KOM(2006) 514 endelig af 21.9.2006) vil Kommissionen informere Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om, hvorledes direktivet er blevet gennemført og anvendt i de godt 10 år, der er gået siden dets offentliggørelse, og efterkommer således bestemmelsen i direktivets artikel 15, stk. 4, ganske vist med næsten 6 års forsinkelse.

2.2 Ud over at indkredse nogle af de vanskeligheder, der har været med at anvende direktivet ⁽¹⁾, som ifølge Kommissionen hovedsageligt skyldes direktivets »ordlyd« og »oversættelsesproblemer« i nogle sprogversioner, peger den på »store forskelle mellem de nationale love«, som den mener skyldes »brugen af minimumsbestemmelserne« og på faren for, at det ikke vil kunne omfatte »ny teknologi og nye salgsmetoder«.

2.3 Endelig vedlægger Kommissionen et »spørgeskema«, der skulle besvares inden den 21.11.2006 og danne grundlaget for en »offentlig høring« af de berørte parter; Kommissionen ønsker hermed at få sine bemærkninger bekræftet eller afkræftet og nævner muligheden for afholdelse af en offentlig høring.

2.4 Skønt Kommissionen erkender, at der er mangler ved udformningen af den nugældende ordning samt fortolkningsvanskeligheder, som har givet gennemførelsesproblemer, men alligevel anser den det ikke for »passende« at forelægge forslag til revision af direktivet, før den mere generelle gennemgang af »EU's forbrugerbeskyttelsesregler« er afsluttet, hvilket der ikke er fastsat nogen frist for.

2.5 Allerede mens nærværende udtalelse var under udarbejdelse, lagde Kommissionen 84 besvarelser af høringen ud på nettet og udsendte et arbejdsrapport, som sammenfatter en væsentlig del af de modtagne svar, og den agter at færdiggøre analysen af de resterende svar og derefter foretage en mere uddybende konsekvensanalyse.

3. EØSU's vigtigste bemærkninger til Kommissionens observationer

3.1 Generelt

3.1.1 EØSU ser positivt på Kommissionens initiativ, men beklager dets forsinkelse i forhold til den fastsatte frist (juni 2001) eller senest 4 år efter direktivets ikrafttræden (juni 2004), da det mener, at de fleste af de spørgsmål, der nu rejses, med stor fordel kunne være blevet drøftet og løst for mindst tre år siden.

3.1.2 EØSU minder om, at mange af de spørgsmål, som nu rejses i meddelelsen, allerede er blevet påpeget i dets udtalelser, oven i købet mens direktivet var under udarbejdelse.

EØSU pegede faktisk i sin udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg« ⁽²⁾ på behovet for at revidere nogle af definitionerne i direktivets artikel 2, især mht. hvilke

aftaler direktivet skulle omfatte, samt selve begrebet forbruger.

EØSU mente endvidere, at Kommissionen burde afklare retten til at hæve en aftale, som efter EØSU's mening bør indgå i fortrydelsesretten og ikke forveksles med eller gå ud over forbrugerens mulighed for at ophæve aftalen, hvis den ikke overholdes eller der konstateres svigagtig praksis.

EØSU påpegede endvidere, at en fortrydelsesret på 7 dage var kortere end fristen i andre direktiver og i allerede gældende lovgivning i nogle medlemsstater, og rådede Kommissionen til at harmonisere fristerne for udøvelsen af denne ret. EØSU's opfordring til at afklare bestemmelserne om fortrydelsesretten blev i øvrigt gentaget i udtalelsen om forslaget vedrørende fjernsalg af finansielle tjenesteydelser ⁽³⁾.

En sådan kritik var også for længst blevet fremført af de mest velansete specialister på området ⁽⁴⁾.

3.1.3 EØSU er forundret over, at Kommissionen åbenbart mangler oplysninger om ikrafttrædelsesdatoen for bestemmelserne om gennemførelsen af direktivet i flere medlemsstater ⁽⁵⁾, og finder det også ejendommeligt, at der — hvis der virkelig foreligger så åbenlyse overtrædelser med hensyn til gennemførelsen i nogle medlemsstater — intet oplyses om overtrædelsesprocedurer mod disse medlemsstater eller om resultaterne heraf.

3.1.4 På den anden side mener EØSU, at det ville have været mere i overensstemmelse med en ægte deltagelsesbaseret fremgangsmåde, hvis der **forud** for og ikke efter offentliggørelsen af meddelelsen var blevet afholdt en offentlig høring, så Kommissionen havde undgået at basere mange af sine bemærkninger og konstateringer alene på »indtryk« eller subjektive »opfattelser« ⁽⁶⁾.

EØSU minder i øvrigt om rapporten om forbrugerklager vedrørende fjernsalg af 10. marts 2000 (KOM(2000) 127 endelig) og anbefaler, at der udarbejdes en lignende rapport baseret på en objektiv analyse af alle svarene fra den offentlige høring med en opdatering og sammenligning af dataene, så der skabes et objektivt grundlag for diskussion.

⁽³⁾ EØSU's udtalelse offentliggjort i EFT C 169/43 af 16.6.1999, som Manuel Ataíde Ferreira var ordfører for.

⁽⁴⁾ For alle disse tilfælde henvises til »La protection des consommateurs à distance«, referat af et kollokvium organiseret af CEDOC, udgivet af Bernd Stauder i 1999, hvoraf navnlig skal fremhæves indlæggene af Hans Micklitz, Jules Stuyck, Peter Rott og Geraint Howells (Bruylant, 1999).

⁽⁵⁾ Belgien (?), Ungarn, Letland, Litauen.

⁽⁶⁾ Se f.eks. kapitel 3, andet afsnit, »mener den ikke...« og tredje afsnit »Efter Kommissionens opfattelse...«.

⁽¹⁾ Kommissionen udelukker udtrykkeligt »levering uden forudgående anmodning«, »betaling med kort« samt »søgsmål eller klage« fra rapportens bemærkninger og kommentarer.

⁽²⁾ EØSU's udtalelse offentliggjort i EFT C 19/111 af 25.1.1993, som Roberto Bonvicini var ordfører for.

3.1.5 Under de nuværende omstændigheder støtter EØSU Kommissionens forslag og opfordrer til afholdelse af en offentlig høring af alle berørte parter, men den må ikke drukne i debatten om det mere generelle spørgsmål om EU's forbrugerlovgivning, hvorom der for nyligt ud over Kommissionens grønbog ⁽⁷⁾ er fremlagt en stor teknisk undersøgelse på omkring 800 sider ⁽⁸⁾.

3.1.6 I betragtning af, hvorledes arbejdet i CFR ⁽⁹⁾ hidtil er forløbet, tvivler EØSU på, at det vil være en fordel eller overhovedet tilrådeligt at lade revisionen af nærværende direktiv afvente afslutningen af det arbejde og de høringer og beslutninger, der på sigt måtte blive truffet om EU's samlede forbrugerretlige lovgivning — selv i den seneste begrænsede version, som Kommissionen har foreslået ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 EØSU foreslår også, at det eventuelt tages op til fornyet overvejelse, hvilket retsinstrument der skal anvendes ved den kommende revision af direktivet, hvis man skønner, at hovedparten af den regulering, der skal foretages på dette område, med fordel kan ske via en forordning ⁽¹¹⁾, og på en sådan måde, at man holder fast ved det vigtigste mål med reguleringen, nemlig at sikre samme balance og ligestilling mellem parterne, som den, der gerne skulle kendetegne handelstransaktioner mellem parter, som er fysisk til stede på salgsstedet.

3.2 Særlige bemærkninger

3.2.1 Kommissionens observationer/kommentarer til direktivet falder i to hovedafsnit og vedrører:

⁽⁷⁾ KOM(2006) 744 endelig af 8.2.2007, hvorom EØSU allerede har nedsat en studiegruppe, der skal forberede udtalelsen med Richard Adams som ordfører.

⁽⁸⁾ »EC Consumer Law Compendium — Comparative Analysis«, Prof. Dr. Hans Schulte-Nölke, Dr. Martin Ebers, 12. december 2006, Bielefeld Universitet (udarbejdet for Kommissionen på grundlag af kontrakt om levering af tjenesteydelser N° 17.020100/04/389299: »Annotated Compendium including a comparative analysis of the Community consumer acquis«).

⁽⁹⁾ For nyligt er der i den mest velansete faglitteratur sat spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er behov for CFR (Common Frame of Reference) (jf. »The need for a European Contract Law — Empirical and Legal Perspectives«, Jan Smits, Europa Law Publishing, Groningen, 2005).

⁽¹⁰⁾ Således er de 22 oprindelige EU-retsinstrumenter, som Kommissionen i maj 2003 udpegede til at blive omfattet af revisionen, nu reduceret til kun 8 direktiver.

⁽¹¹⁾ Hvis man vælger en forordning, vil det være muligt at finde en løsning på de forskellige situationer, hvor Kommissionen oplyser, at direktivet om fjernsalg ikke er blevet gennemført eller er gennemført ukorrekt, som f.eks. artikel 4, stk. 2, om redelig forretningspraksis, artikel 6 om fristen for tilbagebetaling, når forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende, og tilfælde, hvor fortrydelsesretten ikke kan gøres gældende. I en sådan forordning ville man navnlig kunne fastlægge definitionen af begreberne, det materielle og personlige anvendelsesområde og de respektive undtagelser, oplysningspligtens struktur, indhold og anvendelsesområde og tidspunktet for dens opfyldelse, fortrydelsesrettens udøvelse og konsekvenser, opfyldelsen af aftalen og betalingsformer samt de principper for fair handel, som særligt finder anvendelse.

a) Dets ordlyd/opbygning

b) Dets gennemførelse

A) Spørgsmål vedrørende ordlyd/opbygning

3.2.2 Med hensyn til direktivets ordlyd/opbygning er EØSU enig med Kommissionen på følgende punkter:

a) nogle begreber og definitioner bør tages op til revision med henblik på en nærmere præcisering af indholdet ⁽¹²⁾;

b) reglerne om, hvornår og hvordan de forudgående oplysninger skal gives, bør formuleres bedre for at undgå divergerende fortolkninger;

c) nogle af reglernes forenelighed med direktivet om urimelig handelspraksis ⁽¹³⁾;

d) bedre prisinformation i forbindelse med overtaksering;

e) behovet for en mere præcis beskrivelse, kategorisering og definition af »fortrydelsesfrist« (»cool down«) i dens dobbelte funktion som »beskyttelse af forbrugerens vilje i kontraktforhold for at sikre dennes fulde samtykke« og som »sanktion for leverandørens manglende overholdelse af de formaliteter, som skal sikre opfyldelse af oplysningspligten« ⁽¹⁴⁾ — sammenholdt med de tilsvarende begreber »betænkingsfrist« (»warm up«), »ret til opsigelse« og »ret til ophævelse«, som juridisk set er forskellige;

f) ligeledes er det nødvendigt at harmonisere den nævnte frist, beregningsmåde, de — især økonomiske — konsekvenser af dens udøvelse (tilbagebetaling, tilbagelevering osv.), de følger, det får, hvis den udtrykkeligt eller stiltiende udelades i en kontrakt, samt undtagelser fra reglen ⁽¹⁵⁾;

⁽¹²⁾ F.eks. begreberne »system for varesalg«, »formidler af kommunikationsteknik«, »rettigheder i forbindelse med fast ejendom« (især hvad angår »time share«), »hyppige og regelmæssige vareudbringningsrunder«, »transport«, herunder biludlejning, »særlige omstændigheder«, »varigt medium« osv.

⁽¹³⁾ Direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005, EUT L 149 af 11.6.2006; EØSU's udtalelse: EUT C 108 af 30.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Jf. Cristine Amato, »Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori«, s. 329, Gruffé Editore, Milano, 2003.

⁽¹⁵⁾ Der skal mindes om, at Rådet ved vedtagelsen af direktiv 97/7/EF afgav en erklæring, hvori det opfordrede Kommissionen til at undersøge muligheden for at harmonisere fremgangsmåden for beregning af betænkingsfristen i forbrugerbeskyttelsesdirektiverne.

- g) behovet for at revidere især undtagelsen for »auktioner«, hvor man ikke alene skal være opmærksom på, at dette udtryk i de forskellige oversættelser og nationale lovgivningstraditioner har juridisk forskellige betydninger ⁽¹⁶⁾, men også, at »internetauktioner« rejser specifikke problemer, som man ikke havde kendskab til ved udarbejdelsen af direktivet ⁽¹⁷⁾.

3.2.3 Men EØSU er uenigt med Kommissionen, hvad angår:

- a) den foreløbige udelukkelse af finansielle tjenesteydelser fra et samlet direktiv om fjernsalg ⁽¹⁸⁾;
- b) det hensigtsmæssige i fortsat at regulere »fjernsalg« og »elektronisk handel« i to forskellige direktiver, eftersom indholdet er delvist sammenfaldende og visse væsentlige forhold, som i virkeligheden er identiske, er reguleret stik modsat i de to direktiver ⁽¹⁹⁾; begrundelsen herfor er tilsyneladende blot, at de to lovtekster ikke er udarbejdet inden for samme tjenestegren i Kommissionen, eller at der ikke har været en ordentlig koordination mellem tjenestegrenene.

3.2.4 EØSU anbefaler derfor Kommissionen at gå i gang med en forenkling af reglerne om fjernsalg, som findes rundt om i forskellige retsakter, og gøre dem mere tilgængelige og forståelige.

B) Spørgsmål vedrørende anvendelsen

3.2.5 Hvad angår anvendelsen af direktivet og ud fra sit kendskab til nogle erfaringer i nogle medlemsstater kan EØSU give Kommissionen ret og støtte den i de fleste af dens bemærkninger, men der udestår efter EØSU's mening endnu et stort arbejde for at nå frem til en udtømmende og ikke kun episodisk beskrivelse af de situationer, hvor der er forskelle/uforenelighed i gennemførelsen/fortolkningen af direktivet i medlemsstaterne som helhed.

Den opfordrer derfor Kommissionen til i forlængelse af analysen af svarene på spørgeskemaet at tage fat på dette arbejde og fremlægge resultaterne heraf.

⁽¹⁶⁾ F.eks. er begrebet »leilão« i den portugisiske retsorden ikke det samme som »vente aux enchères« (fr.), »auction« (eng.), eller »vendita all'asta« (ital.) i den franske, angelsaksiske eller italienske retsorden.

⁽¹⁷⁾ Jf. den vigtige artikel af prof. Gerard Spindler, fra Universitetet i Göttingen, »Internet-Auctions versus Consumer Protection: The Case of the Distant Selling Directive«, i German Law Journal, 2005, Bind 6 n° 3 s. 725 ff.

⁽¹⁸⁾ Hvilket EØSU allerede har givet udtryk for i sin udtalelse om forslaget vedrørende fjernsalg af finansielle tjenesteydelser (EØSU's udtalelse, EFT C 169/43 af 16.6.1999), som Manuel Ataíde Ferreira var ordfører for; Europa-Parlamentet havde samme holdning ved begge behandlinger.

⁽¹⁹⁾ Direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 (EFT L 178 af 17.7.2000); dette var i øvrigt også EØSU's holdning i dets udtalelse om direktivet, som Harald Glatz var ordfører for (offentliggjort i EFT C 169/36 af 16.6.1999).

Hertil kommer, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt statistiske data, som gør det muligt at evaluere, hvor stor en del fjernsalg til forbrugere udgør af den samlede handel over grænserne, eller dens andel af detailhandelen i de enkelte medlemsstater. Disse data kan ikke uddrages med tilstrækkelig præcision af de seneste Eurobarometerdata ⁽²⁰⁾, men er nødvendige for at afveje kriterierne for medtagelse i anvendelsesområdet og for at kunne tage stilling til, om undtagelserne fra direktivet er rimelige.

3.2.6 EØSU ser med bekymring på det forhold, at Kommissionen på den ene side peger på en række problemer med gennemførelsen af direktivet og på den anden side nærer tvivl om dets betydning for forbrugertilliden; den erklærer også, at den ikke vil foretage ændringer, og har tilsyneladende ikke planer om at tage mere energisk fat på problemerne med gennemførelsen.

3.2.7 Hvad angår gennemførelsen af direktiv 1997/7/EF erkender Kommissionen selv, at de fastsatte undtagelser er gennemført forskelligt i medlemsstaterne, og at nogle af disse undtagelser må tages op til revision, hvorfor EØSU opfordrer Kommissionen til at tage mere konkrete initiativer på dette område.

3.2.8 Hvad angår følgerne af anvendelsen af minimumsbestemmelserne er EØSU ikke enig med Kommissionen i, at alle de tilfælde, den nævner, skyldes forkert anvendelse af bestemmelserne i artikel 14.

3.2.8.1 EØSU mener derimod, at hovedparten af de påviste forskelle, som er reelle, ikke kan tilskrives ubehørig anvendelse af minimumsbestemmelserne, men snarere de påviste mangler ved udformningen, ordlyden og gennemførelsen/oversættelsen af direktivet.

3.2.8.2 Efter EØSU's mening er minimumsbestemmelserne — som giver medlemsstaterne mulighed for at gå videre end EU-reglerne i direktiver om minimumsharmonisering, forudsat at de pågældende foranstaltninger er forenelige med traktatens artikel 153 — et godt instrument til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, som samtidig giver mulighed for tage hensyn til særlige kulturelle, sociale og juridiske forhold i de enkelte nationale ordninger.

3.2.8.3 Ikke desto mindre og forudsat, at der rent faktisk kan sikres et højere forbrugerbeskyttelsesniveau, går EØSU ind for, at visse retsforhold harmoniseres fuldt ud — helst via en forordning — som en garanti for ensartethed, hvilket kan være aktuelt i forbindelse med nærværende direktiv.

⁽²⁰⁾ Jf. Special Eurobarometer 252, »Consumer protection in the Internal Market«, september 2006, bestilt af GD for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse og koordineret af GD for Kommunikation; af disse data kan der dog udledes nogle konklusioner om de generelle tendenser i forbrugernes holdning til fremskridtene i gennemførelsen af det indre marked.

C) Udeladte spørgsmål

3.2.9 EØSU mener, at andre spørgsmål, som ikke omtales i meddelelsen, fortjener at blive taget op til fornyet overvejelse ved en revision af direktivet.

3.2.10 Dette gælder navnlig:

- a) det hensigtsmæssige i, at direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser bliver revideret sideløbende med nærværende direktiv; EØSU erklærer sig således udtrykkeligt uenigt i Kommissionens meddelelse af 6.4.2006 (KOM(2006) 161 endelig);
- b) spørgsmålet om, hvorvidt udtrykket »udelukkende« (anvender ...fjernkommunikationsteknik) skal opretholdes eller ændres til »fortrinsvist« (artikel 2, stk. 1);
- c) tilbuddet om indgåelse af en aftale om fjernsalg er juridisk set en opfordring til køb, og den fulgte fremgangsmåde og henvendelsens karakteristika er grundlæggende elementer i selve salgsaftalen;
- d) hele ordningen for bevisbyrde, som direktivet ikke regulerer — eller regulerer for dårligt — idet det henviser til medlemsstaternes generelle retsprincipper, som gælder for forbrugeraftaler, medmindre de gør brug af bestemmelsen i artikel 11, stk. 3, om leverandørens bevisbyrde;
- e) fastholdelsen af »forbrugerrelationer« som direktivets eneste sigte — rent bortset fra, at vi er uenige i denne fortolkning — mens anvendelsesområdet generelt vedrører en særlig form for salg og ikke kun køberen, således som det er korrekt fastsat i direktivet om elektronisk handel;
- f) afklaring af, hvad der forstås ved »fjernkommunikationsteknikker« og »system for varesalg eller levering af tjenesteydelser« og behovet for mere indgående overvejelser over det rimelige i at opretholde dette kriterium og argumenterne for, at den særlige beskyttelse ikke skal gælde for forbrugere, der indgår aftale om fjernsalg med en leverandør, som kun af og til benytter disse teknikker;
- g) opretholdelsen af undtagelserne for organiserede ferierejser og aftaler om timeshare samt fjernsalg af fødevarer, som ikke forekommer rimelige;
- h) det forhold, at oplysninger om eftersalgsservice og handelsmæssige garantier ikke er medtaget på listen over obligatoriske forudgående oplysninger, hvilket bør revideres i samklang med direktivet om garantier i forbindelse med forbruger køb ⁽²¹⁾;
- i) ordningen for brugsret, for pligten til opbevaring og for risikoen for, at genstanden bortkommer eller bliver ødelagt, før fortrydelsesretten udløber eller under transporten enten fra leverandøren til forbrugeren eller fra forbrugeren til leverandøren i tilfælde af tilbagelevering uanset grunden (fortrydelse eller fordi den købte genstand er uegnet, defekt eller ødelagt), hvilket skal ses i sammenhæng med den ordning, der er fastlagt i direktivet om garantier;
- j) spørgsmålet om aftalesproget, som ikke fortsat bør overlades til »medlemsstaternes kompetence« (betragtning 8);
- k) definitionen af »hverdag« i EU-retten, som er afgørende for en ensartet beregning af fristerne, især ved salg over grænserne, eller en simpel opgørelse af alle frister i på hinanden følgende kalenderdage;
- l) spørgsmålet om, hvorledes en meddelelse om, at fortrydelsesretten gøres gældende, skal se ud — uafhængigt af, om der kræves bevis for modtagelse eller ej — med de deraf følgende retlige konsekvenser;
- m) forebyggelse af risikoen for misligholdelse af aftalen og den ordning, der skal gælde for tilfælde, hvor aftalen om levering af varer eller tjenesteydelser ikke er opfyldt på alle punkter eller er ukorrekt opfyldt ⁽²²⁾;
- n) opretholdelsen af undtagelsen for varer, som er fremstillet efter forbrugers specifikationer;
- o) behovet for at lægge større vægt på det voksende fænomen med handel via telefon eller mobiltelefon (m-commerce) og overvejelse af at indføre en generel »opt-in«-ordning som beskyttelse mod uopfordrede henvendelser;

⁽²¹⁾ Direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 (EFT L 171 af 17.7.1999). EØSU påpegede allerede i sin udtalelse om forslaget til direktiv om fjernsalg, at forbrugerne bør oplyses om garantibetingelser, især i forbindelse med manglende eller forsinket opfyldelse af aftalen.

⁽²²⁾ EØSU har allerede tilkendegivet sin holdning på dette område i sin udtalelse om direktivet om fjernsalg, hvor det henledte Kommissionens opmærksomhed på nødvendigheden af at bekræfte beskyttelsen af de økonomiske interesser og forebyggelsen af risiciene i forbindelse med manglende opfyldelse af aftalen, f.eks. gennem fastlæggelse af sanktioner. EØSU foreslog ligeledes, at virksomhederne i sektoren opretter en garantifond for at tage højde for disse situationer.

- p) henvisning i direktivets bestemmelser til spørgsmål vedrørende varemærkeforfalskning og godkendelse samt beskyttelse af ophavsret og tilknyttede rettigheder, som er særligt svækkede i forbindelse med fjernsalg;
- q) udvidelse af oplysningspligten til alle berørte parter med særligt sigte på de mest sårbare forbrugergrupper såsom mindreårige, ældre eller svage grupper i lighed med bestemmelserne i direktivet om urimelig handelspraksis;

- r) behovet for at indføre et effektivt sanktionssystem, som kan afholde fra misligholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i direktivet.

3.2.11 Efter EØSU's mening er det af afgørende betydning at overveje disse spørgsmål behørigt for at nå det mål, som direktivet sigter mod, nemlig at sikre, at forbrugere, som køber varer og tjenesteydelser gennem fjernsalg, nyder en beskyttelse svarende til den, der med rette ydes ved handelsaftaler, som indgås ved personligt fremmøde.

Bruxelles, den 30. maj 2007.

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF om fusioner af aktieselskaber og Rådets direktiv 82/891/EØF om spaltning af aktieselskaber for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning

KOM(2007) 91 endelig — 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 29. marts 2007 under henvisning til EF-traktatens artikel 95 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede **María Sanchez Miguel** til ordfører uden studiegruppe. Sektionen vedtog sin udtalelse den 3. maj 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 436. plenarforsamling den 30.-31. maj 2007, mødet den 30. maj, følgende udtalelse med 143 stemmer for, 26 imod og 12 hverken for eller imod:

1. Indledning

1.1 Kommissionens forslag til ændring af reglerne for fusion og spaltning af aktieselskaber indgår i planen for modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i EU ⁽¹⁾. Deri udstikkes en handlingsplan, som på kort, mellemlang og lang sigt skal gennemføre en dybtgående ændring af lovgivningen, som indebærer mere end blot at færdiggøre de direktiver, der er under udarbejdelse.

1.2 På et mere generelt plan fremlægges der desuden i bilag III til handlingsprogrammet for reduktion af administrative byrder i EU ⁽²⁾ ti konkrete forslag til »tiltag efter den hurtige procedure« med henblik på at luge ud i krav af mindre betydning — uden at påvirke beskyttelsesniveauet. Det er netop formålet med nærværende forslag, der begrænser sig til at

ophæve kravet om en ekspertrapport om fusions- eller spaltningssplaner, såfremt »alle« aktionærerne er enige om at give afkald på den.

1.3 Det skal bemærkes, at direktiv 2005/56/EF om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽³⁾ i artikel 8, stk. 4, fastslår, at der ikke kræves udarbejdelse af en ekspertrapport om fusionsplaner, hvis alle selskabsdeltagerne er indforstået hermed. Ligeledes blev der med den seneste ændring af direktiv 77/91/EØF om stiftelse af aktieselskaber samt bevarelse af og ændringer i aktiekapitalen ⁽⁴⁾ indsat to nye artikler, artikel 10 a) og 10 b), ifølge hvilke der ikke kræves en sagkyndigs beretning i forbindelse med indskud af andre værdier end kontanter, når en række betingelser, som garanterer den reelle værdi af de tilførte bidrag, er opfyldt.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet, KOM(2003) 284 endelig.

⁽²⁾ KOM(2007) 23 endelig.

⁽³⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Direktiv 2006/68/EF, EUT L 264 af 25.9.2006.